

Ode öfver deras
majestäters konung Gustaf
Adolphs och drottning
Fredrica Dor...

Backe, Carl,

1700-1829 81 Ca Gust. IV Ad. Br. 1800

National Library
of Sweden

BACKE, Carl.

Vitt. S.
Vers Kungl.
Sunt $\text{\textcircled{A}}$ Ad
(Bn.)
1700-1829
1800

ODE
ÖFVER
DERAS MAJESTÄTERS
KONUNG
GUSTAF ADOLPHS
OCH
DROTNING

FREDRICA DOROTHEA WILHELMINAS
KRÖNING,

I Norrköping den 3 April 1800.

Norrköping, År 1800.

AD. FR. RAAM.

förf. af kyrkohirden Carl Backe

ODE

ÖVER

DESS MAJESTÄTERS

KONUNG

ÖFVER

Nej känslans språk ej granskning finner,
Dets värde af dets enfald höjs:
Den brist i glädjens uttryck röjs,
Af fjelfva glädjen urfågt vinner.

KELLGREN.

Fröjd, — Svear! — i hvart bröst — om glädje nånfin fans.
Den KUNG, som Dygden mer än Diademen pryder,
som hjertats hylning fådt. — Hvars röst det villigt lyder,
skal Nordens älfsta Kronas glans
i dag uppå sin hjesfa höja,
och vid Hans fida vi den sköna Måkan röja,
som har til hjertat lika rätt,
och TELNINGEN af Wafa Ått,
som än et Tidevarf kan Wafars dygder lifva.
Glåds, Folk! — och svår — at troget blifva!

Bedraget någon gång, du kunde glömma det,
och låta yrflan dig förvilla,

at följa anarehrens fjät,

och dina Söners blod, och Mödrars tårar spilla.

Se! — GUSTAF Wafas Krona än

Den Fjerde GUSTAFS hjesfa pryda

Mins, huru dyrt den Förste köpte den!

Det Folk han gjorde fritt Han målte låra lyda.

När afvund, Bródrahat, och lift,

Den rykte mellan GUSTAFS Söner,

et sköfladt Land förtryck och brist

Vid tända uprors Facklan röner.

Men GUSTAF ADOLPH kom, — och Kronan vann sin Rätt.

Han kunde Kungar nåd och Hjeltar seger låra;

och

och CARLAR utaf samma Ått

ha burit Den med lika åra.

Den Tredje GUSTAF --- ach! — odödilige Far!

se ner uppå et folk som vil Din död försona!

Den SON Du lemnat ofs. — Den SON Du ålskat har,

Han Dina Dygder årft, Han vårdig år Din Krona.

O, mina Fåders Land! — I trenne Seklers lopp

du under denna Ått ågt sjelfbestånd och åra.

Du ser uti din KUNG din Far, dit skydd, dit Hopp

Betunga ej den Krona Han skal båra!

Du

Du ser, din GUSTAFS SON, ung, älskansvärd, och mild,
Med Sjålen i sin blick — och nit för Sverges lycka,
för äran varm — från våldet skild - - -

En MAKÅ och en SON i sina armar trycka.

Du ser i deså TRE din trohets föremål.

Folk! — om du sviker dem — med håmnden mot din panna

Du mot dit eget bröst skal hvåsa blodigt stål,

Och dina Barn dit Stoft förbanna.

Med WASARS Thron din fållhet störtad år,

och utlåndså boja dig skal hågn och frihet neåa.

o Amphion! din Iyra fordras hår,

at kånslolåsa bröst beveåa.

Dock nej, — i Svensåens bröst år dygdens kånslå stark,

Sin GUD och KUNG, han aldrig åfvergifver.

Å hår! Din Borgen! — o MONARK!

Wår kårlek varm — och evig blifver.

Glade Svear! fallen ned!

Våra offer Himlen röra.

Dygd och Enighet och Fred,

Thronens stöd — vår Sällhet göra.

=====

Gabe Svart, fallen nach

Wie der Himmel war die

Hand och laghet och fied

Phonon, hof - vir Sallat gora
